

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ
ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ & Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ

ECUMENICAL PATRIARCHATE
ARCHDIOCESE OF
THYATEIRA & GREAT BRITAIN

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ THE WORD OF OUR LORD

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ 15 Σεπτεμβρίου 2024
Ἦχος γ'. Ἀριθμ. 246

SUNDAY AFTER THE EXALTATION OF
THE HOLY CROSS 15 September 2024
3rd Mode. No. 246

*Νικήτα μεγαλομάρτυρος, Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου, Φιλοθέου ὁσίου
Nikitas martyr, Bessarion bishop of Larissa, Symeon archbishop of Thessaloniki, Philotheus*

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Γαλ. β', 16-20

Αδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δέ, ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ, εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂν κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δέ, οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδό- ντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

EPISTLE READING

Gal. 2: 16-20

Brethren, knowing that a man is not justified by works of the law but through faith in Jesus Christ, even we have believed in Christ Jesus, in order to be justified by faith in Christ, and not by works of the law, because by works of the law shall no one be justified. But if, in our endeavor to be justified in Christ, we ourselves were found to be sinners, is Christ then an agent of sin? Certainly not! But if I build up again those things which I tore down, then I prove myself a transgressor. For I through the law died to the law, that I might live to God. I have been crucified with Christ; it is no longer I who live, but Christ who lives in me; and the life I now live in the flesh I live by faith in the Son of God, who loved me and gave himself for me.

ORTHROS PRAYER

In the morning we are filled with Your mercy, O Lord, and we rejoice and delight in all of our days. Let us delight therefore even in the days that you make us lowly and for the years that we have seen evils. And look upon Your servants and upon Your works and lead their sons aright. And let the light of the Lord our God be upon us, and the works of our hands may You guide aright. Yea, the works of our hands may You guide aright.

RESURRECTION APOLYTIKION *3rd Mode*

Let everything in heaven rejoice, let everything on earth be glad, for the Lord has shown strength with his arm; by death he has trampled on death; he has become the first-born from the dead; from the belly of Hell he has delivered us, and granted the world his great mercy.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Μάρκ. η', 34-38 - θ', 1

Εἶπεν ὁ Κύριος· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἁράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

GOSPEL READING

Mark 8: 34-38 ; 9: 1

The Lord said: If anyone wishes to come after me, let him deny himself and take up his cross and follow me. For whoever would save his life will lose it; and whoever loses his life for my sake and the gospel's will save it. For what does it profit a man, to gain the whole world and forfeit his life? For what can a man give in return for his life? For whoever is ashamed of me and my words in this adulterous and sinful generation, of him will the Son of man also be ashamed, when he comes in the glory of his Father with the holy angels. And he said to them, Truly, I say to you, there are some standing here who will not taste death before they see the kingdom of God come with power.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΟΣ

Η σημερινή Κυριακή καλείται Κυριακή 'μετά την Ύψωση' και βρίσκεται στον απόηχο της μεγάλης εορτής της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού. Η πρώτη ύψωση του Τιμίου Σταυρού σχετίζεται με την εύρεσή του το 335 μ.Χ. στα Ιεροσόλυμα από την Αγία Ελένη, ενώ η δεύτερη ύψωση σχετίζεται με τους Βυζαντινούς-Περσικούς πολέμους, όπου ο Αυτοκράτορας Ηράκλειος το έτος 628 ανέκτησε τον Τίμιο Σταυρό και τον μετέφερε στα Ιεροσόλυμα.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία προβάλλει πάντοτε τον Τίμιο Σταυρό ως όπλο και προστασία κατά των δαιμόνων και για τον σύγχρονο άνθρωπο ενσαρκώνει τις αρχές της θυσίας, της αγάπης και της σωτηρίας. Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ζητάει από μας να Τον ακολουθήσουμε και να στοχεύσουμε με την ορθοπραξία και την ομολογία μας στη σωτηρία της ψυχής μας. Απευθύνεται σε κάθε άνθρωπο ανεξαρτήτως ηλικίας και μορφωτικού επιπέδου. Μας καλεί να απαρνηθούμε τον κακό εαυτό μας και να σηκώσουμε τον Σταυρό μας, παλεύοντας με τα πάθη, τις αδυναμίες και τον αμαρτωλό εαυτό μας. Να απαρνηθούμε τον εγωισμό και τη φιλαυτία μας, δηλαδή την υπερβολική αγάπη για τον εαυτό μας, που τρέφουν τις ρίζες των τριών μεγάλων παθών που φωλιάζουν στην καρδιά μας: τη φιληδονία, τη φιλοδοξία και τη φιλαργυρία. Αυτά τα πάθη αποτελούν τα αίτια όλων των αμαρτημάτων. Καλούμαστε να καλλιεργήσουμε τις αρετές της εγκράτειας, της υπομονής, της ταπείνωσης, της ανεξικακίας, της αγάπης και της υπακοής στο θέλημα του Θεού. Με αυτοδιάθεση θυσίας και υπομονής, να σηκώσουμε τον σταυρό μας σε κάθε δυσκολία και επίθεση που θα συναντήσουμε στη ζωή μας. Για παράδειγμα, μια μητέρα που θυσιάζει τις δικές της επιθυμίες για να μεγαλώσει τα παιδιά της με αγάπη και φροντίδα, ένας εργαζόμενος που προσφέρει τον ελεύθερο χρόνο του για να βοηθήσει σε φιλανθρωπικές δραστηριότητες ή ένα φίλο σε δυσκολία, μία ασθένεια, οικονομικές δυσκολίες και άλλες δοκιμασίες.

Ο Σταυρός αποτελεί μέγα σημείο σωτηρίας του ανθρώπου, βάζοντας πρώτο στον Παρά-

δεισο τον ληστή με το «Μνήσθητι μου, Κύριε, εν τη βασιλεία Σου» (Λουκ. 23,42). Πάνω στο Σταυρό, ο Χριστός συγχωρεί όλους και η θυσία Του οδηγεί στην αποτυχία του διαβόλου. Ο Χριστός βασανίζεται από τον άνθρωπο, σταυρώνεται από τον άνθρωπο και σώζει τον άνθρωπο πάνω στο Σταυρό, κηρύσσοντας το μεγαλείο της αγάπης του Θεού. Από όργανο θανάτου, γίνεται σύμβολο σωτηρίας. Ο Σταυρός είναι η άφεση των αμαρτιών μας δια της μετάνοιας και λυτρώνομαστε δια του αίματος του Χριστού (Ιωάν. 1,7). Μας σηκώνει από τις πτώσεις μας και μας οδηγεί στην αγκαλιά του Θεού. Γι' αυτό η Εκκλησία μας δίνει σταυρό στο μυστήριο της βαπτίσεως μας για να μας θωρακίσει από τις δαιμονικές ενέργειες και, μαζί με τη Θεία Μετάληψη και το βάπτισμα, μας βάζει σε οδό σωτηρίας. «Σταυρός ο φύλαξ πάσης της οικουμένης... Σταυρός Αγγέλων η δόξα και των δαιμόνων το τραύμα».

Ωστόσο, το να θέλουμε να αλλάξουμε τρόπο ζωής στη σημερινή πραγματικότητα και να γίνουμε γνήσιοι μαθητές του Χριστού, προϋποθέτει θυσία και τις περισσότερες φορές περιθωριοποίηση από τον υπόλοιπο κόσμο. Μας φέρνει σε σύγκρουση με τα «θέλω» μας και όχι με το θέλημα του Θεού Πατέρα, όπως ομολογούμε στην Προσευχή μας στο «Πάτερ ημών... γενηθήτω το θέλημά Σου». Οι πιστοί Χριστιανοί «την σάρκα εσταύρωσαν» (Γαλ. 5:24). Άλλωστε, η ομολογία μας εκδηλώνεται με τρεις τρόπους: με την ορθόδοξη πίστη, με την ευαγγελική ζωή ή ευαγγελικό ήθος, και με την ιεραποστολή. Έχοντας πίστη προς τον Χριστό, καλούμαστε να σταυρώσουμε τα πάθη μας με την αγάπη, την ελευθερία, τη μετάνοια και τη θυσία. Μόνο τότε μπορούμε να λέμε «Χριστώ συνεσταύρωμαι· ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός» (Γαλ. 2:20).

Μένοντας πάνω στον σταυρό μας, γινόμαστε παιδιά της σωτηρίας, παιδιά της Αναστάσεως και κληρονόμοι της Βασιλείας του Θεού.

π. Δημήτριος Μαμούχας

SERMON ON THE GOSPEL READING

A young man, seeking inspiration as a potter, discovered that early western British (Celtic) society spoke to his longings for a more human way of life. He referred to the Celtic image of the man. He explained how the man takes responsibility for his children, and how the woman, as mother, nurtures them. He saw no sexism in that. He realised how profoundly different modern (western) society had become. He saw that today some think they are above others and that where you think you are above others, you destroy family, community and the earth.

We live in a dysfunctional society – where the norms of family life, unchanged from the earliest days of human history, have been overturned: where the father figure is frequently absent, where parents cast out children and children reject their parents, where male and female are no-longer absolutes; and where love has become lust. We are called to honour God (Exod. 20:3,4), our parents (20:12), our children, and the whole of Creation. Now the Western world is facing a calamity of demonic dimensions. God is rejected and with that comes rejection of everything that has been found good since time began. The attack on family life including abortion, the hoped-for euthanasia (already practised in some countries), sexual ‘freedom’ that leads to every possible perversion and body or soul abuse – the list is endless – each an attack on Christian faith and the God-blessed institution of marriage. Even where there is marriage or ‘partnership’ there is a rejection of children (or at least postponing) lest they cramp the ‘lifestyle’. It is appalling to note that there are even Western Christian Confessions that approve and support these abominations. It is no

wonder that such Confessions are haemorrhaging their adherents. And what is the end result of all these issues so welcomed and promoted by the media, politicians and activists of every possible flavour? The result - a civilisation that is in decline and no longer even able to sustain a viable birth rate. Carl Jung, the famous psychiatrist, writing over sixty years ago, observed that 'self-styled' westerners who thought they had left behind 'primitive' ways, had in fact repressed certain universal primal instincts, such as motherhood. He dreaded the nemesis that would bring. Half a century later, that nemesis is full-grown.

Only in those Orthodox countries not yet influenced by western thinking is there an opposing trend; where the church still has a vibrant place in society, is listened to, and speaks with one authoritative voice. Family life and the raising of children is both welcomed and encouraged. We Orthodox Christians living in the Western world, need to reject outright these 'liberal values' and return to our roots – roots anchored in the very Traditions of our Faith. We can no longer stand idly by, but must demonstrate, through our way of life, that our faith is at the very heart of our being. It is not enough to 'love those who love us' but to love every man, no matter his colour or creed, however much they may hate us. Above all to demonstrate that God-blessed marriage is central to life; the family is all-important; and our children are truly Gifts from the All-Highest.

It is insufficient to be one-day-a-week Christians; the New Testament repeatedly calls us to be constantly followers of Christ Jesus. We can make a difference in the world, by the way we speak and act, in all things respectfully, the way we dress modestly, in offering hospitality to all, and above all by gathering at the Divine Liturgy week-by-week that the Gifts we receive there, we will take out into the world in our daily lives – the 'liturgy' after the Liturgy. As men and women, boys and girls, we can fearlessly show to the world a God-blessed way of life that others may 'taste and see'. Our Orthodox Faith is whole and complete as the Apostles received it, they who sat at the feet of Christ Himself. There is nothing to add to, or take away from, the fullness of our faith. It is the bedrock of our Salvation, promised to us by Christ the Lord. It is no house of sand, but a firm bulwark against the shifting tides of modernism. Hold firm to it!

Christian Orthodox Thyateira Youth (COTY)

Are you between the ages of 16-35? If yes, join us at Christian Orthodox Thyateira Youth, our official Archdiocesan Youth and Young Adult Ministry.

To learn more visit: www.coty.org.uk. Follow us on Instagram: COTY_org

Visitors Are Welcome

We would like to thank you for visiting and worshipping with us today. Kindly know that although all are welcome to attend our Sacred Services, a prerequisite to receive Holy Communion is unity in the Faith, as well as spiritual preparation by prayer, fasting, and regular participation in the Sacrament of Holy Confession. Non-Orthodox Christians are kindly requested to refrain from receiving Communion. All are, however, welcome to partake of the "antidoron" (blessed bread) distributed by the clergy at the conclusion of the Service, as well as to introduce themselves while doing so.

To learn more about Orthodox Christianity and to join the online Archdiocesan Discover Orthodoxy Class, please email: archdiocesanprivateoffice@gmail.com

Archdiocese of Thyateira & Great Britain, 5 Craven Hill, London W2 3EN
Tel.: 020 7723 4787 • E-mail: archthyateira@gmail.com • Website: www.thyateira.org.uk